

И тъй, въ човѣка първо се е създадо физическото тѣло, за да послужи като основа за съграждане на останалитѣ тѣла. У нѣкои хора физическото тѣло е напълно завършено, затова тѣ могатъ да минатъ въ астралния свѣтъ и да започнатъ строежа на астралното си тѣло. У други хора физическото тѣло не е още напълно развито, вследствие на което тѣ дълго време още трѣбва да прекарватъ на физическия свѣтъ, докато напълно завършатъ строежа на физическото си тѣло. Тѣй щото, физическото тѣло представя основа за астралното; астралното представя основа за менталното; менталното — за причинното и т. н. Едно трѣбва да знаете: всѣко тѣло трѣбва да бжде така усъвършенствувано, че да може свободно да расте и да се развива въ съответния за него свѣтъ. Като знаете това, не трѣбва да си правите илюзии, че можете да постигнете всичко това въ единъ животъ. На детето е позволено да си играе, да живѣе въ илюзии, но на инженера, който строи шосета, не е позволено да си играе, нито да си прави илюзии за нѣщата. Той трѣбва да разбира нуждитѣ на хората. Понеже вие строите пѣтища, по които ще минаватъ Божествени тренове, не ви е позволено нито въ морално, нито въ физическо отношение да си играете, да постѣпвате, както намирате за добре. Когато питате, защо не можете да живѣете, както искате, ще си отговорите: Ние сме инженери на Божиитѣ пѣтища, затова не